

Vem äger barnens sexualitet?

Under de senaste åren har det talats mycket om barns sexualitet, sexuella övergrepp och pedofilers intresse av barnpornografi. Några teaterstuderande filmade barn i förskoleåldern som fick lyssna på en pornografisk text skriven av en vuxen. Experimentet kom till allmän kännedom och rörde upp en debatt i medierna. Teaterhögskolans rektor stred tålmodigt för sina studenter. Handledaren visste väl i bästa fall inte vad som skedde.

Jag tänker att barnens sexualitet står i en hemlig dialog med vuxnas vällust på ett helt annat sätt än genom beskäftig upplysning om vuxnas förhållanden, uttryck eller beskrivningar. Den vuxenvärlden är för barnen som ett ovidkommande brus likt biltrafiken på gatan. Barnens vällust har sin egen värld, sitt eget språk och sina egna föreställningar. Det rör sig om fantasier knutna till barnens värld av lekar, sagor och förnimmelser i den egna kroppen. Föräldrarna förmedlar atmosfären där barnens sexualitet tryggt kan leva sitt eget liv i fantiserande och lekande och kroppsligen genom lek med egna kroppsdelar, tumsugning eller rytmiska rörelser.

När vi läser högt för barnen till exempel saga om Rödluvan och vargen, om Askungen eller om prinsessan Törnrosa berör vi starkt barnens fantasivärld som bearbetar sexuella föreställningar genom alla de symboler som förmedlar aningar om kärlekens under till barnen samtidigt som de tillåts leka vidare i sin egen annorlunda värld. Sagans symbolvärld förstås av barnen på barnens nivå. Vi kan yvas över det till synes dumma i att berätta för barnen att lillebror kom med storken. Visst kom han med storken! Barnen förstod alltid omedvetet att storken, det var pappa med sin långa näbb.

Det viktiga är att barnen får vistas med sina barnsliga lustkänslor i hägnen av de vuxna som inte har tillträde till den infantila världen. Den har de för länge sedan lämnat bakom sig för att under ungdomsåren långsam närma sig den vuxna sexualitetens värld. Föräldrarnas tillfredsställelse i sin vuxna gemenskap ger den atmosfär i hemmet där barnen kan leka sina lekar färdigt utan inblandning av de vuxna. Alla försök av vuxna att beträda barnens värld med den vuxna sexualitetens

Inslag i "Tankar för dagen", Sveriges Radio, P1, 2002.

språk eller handlingar är övergrepp på barnen. De teaterstuderande som läste upp en pornografisk novell gjorde just ett sådant övergrepp utan att förstå det. De flesta sådana övergrepp glider nog av barnen som ovidkommande om inte barnen hålls fast eller handgripligt utsätts för och dras in i de vuxnas lystnad.

”Barn är ett folk och de bor i ett främmande land”, sjöng Olle Adolphson på sextiotalet. Han hade rätt i detta och till det landet kan vi vuxna bara göra besök som respektfulla turister i ett främmande lands tempel. Vi får nöja oss med att beundra skönheten, men vi kan aldrig förstå eller lägga oss i ritualerna.

